

Ладки, ладоньки, ладусі,

Ой ладусі, ладки!

Де були ви?

У бабусі.

Що їли?

Оладки.

З чим оладки?

Із медком

Та з солодким молочком.

А де брали медок?

Діставали у бджілок.

У садку зеленому,

Під рясними кленами;

Під кленами,

Під липами,

Де ягоди розсипані.

Хто розсипав?

Гуси.

Хто збере?

Бабуся.

Хто поїсть?

Дитинка —

Дівчинка Маринка.

Ой чук-чуки,

Чуки-на!

Наша доня

Чепурна.

В неї на голівці

Жовті чорнобривці,

І віночок

З конюшини,

І намисто

Із шипшини,

І листок красольки,

Наче парасолька,

І широкий

Лопушок,

Мов зелений

Фартушок!

Люлі, люлі, люлі,

Прилетіли гулі,

Гулі,

Гулі,

Голуби,

Сірі,

Білі

Та рябі.

Поскладали

Гулі крильця,

Посідали

Всі на бильця,

Стали думать,

Міркувать:

Що Маринці

Дарувать?

Дарували

Черевички,

Щоб ходити

До кринички,

Щоб у ніжки-ходунці

Не кололи камінці.

Дарували їй

Хустинку,

Щоб пов'язувать

Маринку,

Щоб гаряче сонечко

Не палило донечку.

Дарували їй

Перинку —

Укладати спать

Маринку,

Щоб дівчатко-золотко

Спало тихо й солодко...

Спить у ліжечку дитина.

Тихі сні до неї линуць

Через балки та горби,

Наче білі голуби.